

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Dziecka
Monika Horna-Cieślak

Warszawa, 25 listopada 2024 roku

ZEC.401.6.2024.KH

Szanowny Pan
dr Krzysztof Gawkowski
Minister Cyfryzacji

Szanowny Panie Ministrze,

obserwuję rządowy proces legislacyjny nad projektem ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21, dalej: „**projekt ustawy o zmianie u.ś.u.d.e.**”), którego celem jest stworzenie otoczenia instytucjonalno-regulacyjnego dla stosowania w Polsce Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (Akt o usługach cyfrowych, **dalej: „AUC”**). Bardzo serdecznie dziękuję za podjęte działania w powyższym zakresie.

Jednocześnie uprzejmie pragnę wskazać, że do mojego Biura napływają liczne sygnały od małoletnich oraz ich opiekunów prawnych dotyczące trudności w zgłaszaniu nielegalnych treści dostawcom usług pośrednich. Wielu z tych dostawców nie podejmuje odpowiednich działań w celu przeciwdziałania takim treściom, pozostawiając rodziców i dzieci praktycznie bezradnymi w obliczu obojętności, zwłaszcza ze strony platform internetowych. Brak organu, który chroniłby ich prawa w świetle AUC, a także nadzorowałby obowiązki dostawców wynikające z rozporządzenia, pogłębia ten problem.

W Polsce nie został jeszcze wyznaczony właściwy organ krajowy do pełnienia funkcji koordynatora ds. usług cyfrowych, o którym mowa w art. 49 AUC. W założeniach projektowanej ustawy rolę tę miałyby pełnić Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Przepisy AUC stosuje się od dnia 17 lutego 2024 r., a do tego dnia państwa członkowskie miały dostosować krajowe przepisy w celu wykonania AUC.

Zgodnie z art. 3 Konwencji ONZ o prawach dziecka oraz art. 24 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, we wszystkich działaniach dotyczących dzieci, podejmowanych przez organy ustawodawcze, nadrzędnym celem powinno być najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka.

W przypadku braku możliwości szybkiego ukończenia prac nad całością projektu ustawy o zmianie u.ś.u.d.e., proponuję rozważyć jego podział na dwa odrębne projekty ustaw:

a) **Projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (tzw. "Ustawa ws. Koordynatora ds. usług cyfrowych")**, który wprowadzałby przepisy instytucjonalne dotyczące wyznaczenia koordynatora ds. usług cyfrowych (Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej), wraz z określeniem zakresu jego kompetencji, zasad postępowania przed organem, proceduralnych aspektów nakładania kar oraz dostosowania wymogów względem nakazów krajowych podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom (art. 9 AUC) oraz nakazów udzielenia informacji (art. 10 AUC) do wymogów AUC. Projekt ten powinien być procedowany w pierwszej kolejności, w jak najszybszym tempie.

b) **Projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw, który zawierałby pozostałe przepisy z obecnego projektu (tzw. "Ustawa Dostosująca")**, określające m.in.: zadania i kompetencje właściwego organu w sprawach dotyczących przepisów AUC, o których mowa w Sekcji 4 Rozdziału III rozporządzenia („Dodatkowe przepisy dotyczące dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość” – Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów); zasady postępowania przed organem i współpracy między nim a koordynatorem ds. usług cyfrowych; niezbędne zmiany w przepisach innych ustaw, które zawierają przepisy niezgodne z AUC lub powielają jego regulacje.

Przyspieszenie prac nad projektem ustawy oraz jego ewentualny podział na dwa odrębne projekty leży w najlepiej pojętym interesie dzieci. **Dzieci są szczególnie narażone na zagrożenia w środowisku internetowym**, takie jak dostęp do nielegalnych treści, cyberprzemoc, manipulacje czy nadużycia ze strony dostawców usług pośrednich. Brak krajowego organu nadzorczego uniemożliwia skuteczne egzekwowanie przepisów AUC wobec dostawców usług pośrednich, którzy nie stosują się do jego postanowień.

Istnieje pilna potrzeba uregulowania zasad wydawania nakazów przez organy krajowe dotyczących podjęcia przez dostawców usług pośrednich działań przeciwko nielegalnym treściom (art. 9 AUC) oraz udzielania informacji na temat co najmniej jednego określonego indywidualnego odbiorcy usług (art. 10 AUC). Bez tych regulacji organy państwowe nie mają skutecznych narzędzi do ochrony dzieci przed zagrożeniami w sieci. Brak możliwości pociągnięcia do odpowiedzialności dostawców usług pośrednich, którzy nie stosują się do

przepisów AUC, stanowi poważne naruszenie prawa dzieci do ochrony ich interesów i praw w środowisku cyfrowym.

Z wyrazami szacunku

Monika Horna-Cieślak

Rzecznik Praw Dziecka